

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 506. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019713424/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

havde det ogsaa været Guds Villie og var sket til mit eget Bedste, for at mit syndige Væsen kunde komme for en Dag, og jeg kunde blive angst og bange for mig selv og omvende mig.

Han tav et Øieblik og trak Veiret dybt.

— Kjære Venner! det er det, jeg har at sige; saadan er det jo sket.

Hanne greb hans høire Haand, som hun følte kold og fugtig imellem sine:

— Gud i Himlen! Jakob! hvad mener du?

Men Broderen nikkede beroligende til hende:

— Ja, ja! Hanne — det er, som Jakob siger . . . Det har vi jo ogsaa nok mærket, at nu er Jakob paa Omvendelsens Vei.

— Ja, det er jeg, det føler jeg. Men du forstaar mig ikke rigtig . . . Det er gaaet saadan til, som du sagde . . . For — kjære Venner! I vil jo ikke fordømme mig, naar Gud er barmhjertig — jeg har jo gjort det . . . jeg vidste, at de var der — jeg myrdede dem.

Skovfogden traadte et Skridt tilbage — ikke af Forfærdelse eller Afsky, skjøndt Mølleren opfattede det saaledes, da han følte sin Haand, der havde hvilet paa Vennens Skulder, falde slapt ned: han vilde kun se Svogerens Ansigtstræk tydelig, om han ikke talte i Vildelse. Søsteren tvivlede i dette Øieblik ikke om, at han gjorde det. Spøgeriet og